

Maalet! Det har jeg gjort ogsaa paa det Finanslovsforslag, her foreligger, idet jeg ved den Bevilling, der søges til Forbedring af Banepersonalets Kaar, jo netop, som det ærede Medlem ved fra Samraad i Finansudvalget, har haft dette for Øje. Det ærede Medlem ved ogsaa derfra, at jeg agter at gaa videre i samme Spor.

Naar det ærede Medlem klagede over, at Kommissionen var ensidig sammensat, idet der havde været Grund til at tage Repræsentanter for Personalet med, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kommissionen i saa Fald — hvis ikke Bitterhed skulde være opstaaet hos nogle Foreninger, fordi andre bleve tagne med og de ikke — vilde være bleven saa stor, at dens Arbejde vilde blive i høj Grad forsinket, medens vi jo tværtimod have ønsket, at det skulde fremskyndes og netop have givet dette vort Ønske Udtryk i en Bemærkning i Kommissoriet om, at Betænkningen saa vidt muligt skulde være færdig inden 1ste Juli. Allerede dette Hensyn var Grund nok for os til at blive staaende ved den Sammensætning af Kommissionen, den nu har.

Jeg skal saa forlade det ærede Medlem og kun til Slut gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet: Ringkøbing Fjord. Ganske vist har ogsaa en Del af de andre Talere henvendt sig til mig eller dvælet ved de Punkter, som have været Genstand for Ændringsforslag eller Samraad, men da de ikke indeholde nogen Anledning for mig til at føje noget til, hvad jeg sagde i Gaar, skal jeg lade dem ligge. Angaaende Ringkøbing Fjord derimod har jeg ikke udtalt mig og skal heller ikke gøre det mere vidtløftigt; allerede den lange Tid, vi have brugt til Behandlingen af mit Budget, gør det til en Pligt for mig at fatte mig saa kort som muligt, og den Omstændighed, at Forslaget ikke er tiltraadt, og altsaa, som jeg har bebudet, af mig vil blive taget tilbage for at blive gjort til Genstand for fornyet Overvejelse, eventuelt Forhandling med Udvalget inden 3die Behandling, bidrager jo til det samme. Men et Par Ord har jeg dog at sige i Anledning af de Taler, der bleve holdte i Aftes af de ærede Medlemmer derovre fra, som ere mere inde i disse Ting end nogen anden i dette Ting-udtaget da det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Mit Formaal ved at stille det Forslag, som jeg altsaa har stillet angaaende en Gennemskæring af Holmslands Klit for at skaffe et nyt Udløb for Ring-

købing Fjord, har været dette: at skaffe Ro om dette Spørgsmaal, at skaffe Fred blandt dem, der ere interesserede i Ordningen af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Det er jo tilstrækkeligt oplyst, blandt andet ogsaa af de 2 Talere i Aftes, hvortil jeg sigtede, at dette Spørgsmaal har været Genstand for Kamp i Menneskealdere. Det er da ikke saa underligt, at man, naar man er stillet paa den Plads, hvor jeg er, gør sit til at faa en Ende paa denne Kamp. Og det blev mig klart, at det gør man ikke ved at lade Spørgsmaalet ligge. Det kan ikke hjælpe, at man tror, at der vil gro Græs over Striden, naar blot man skubber Spørgsmaalet ud. De Interesser, det drejer sig om, ere saa store, at dette vilde være en Indbildning. Paa den ene Side staa jo de Interesser, der drive fremad i denne Sag, det er Ringkøbing By med dens Interesser i Trafikkens Udvikling til Vands, det er Fiskeriet med dets store Interesser i bedre Erhvervsvilkkaar i Fjorden, men navnlig ude i Havet med Mulighed for at komme ud fra Fjorden med deres Fartøjer og navnlig Mulighed for at søge Tilflugt i den ny Kanal eller gennem den ind i Fjorden, naar de drive deres Erhverv ude paa Havet; og det er for Landbrugets Vedkommende det stærke Ønske om at faa en lavere Vandstand om Sommeren, medens man ønsker eller i alt Fald intet har imod en højere Vandstand paa andre Tider af Aaret. Det er disse stærke Interesser, som drive fremad. For Fiskeriets Vedkommende skal jeg blot henvise til et Par Udtalelser fra Fiskerikonsulenten i en Skrivelse af 21. Juni 1905, hvori han siger, at „for Havfiskeriet eller rettere sagt for et udvidet Kystfiskeri vilde en Gennemskæring af Holmslands Klit være af stor Betydning“; han henviser endvidere til, hvor lavt Fiskeriet, „der altsaa for Havfiskeriets Vedkommende nu maa drives fra aabne Baade ud for Holmslands Klit, er i Forhold til, hvad det f. Eks. er andre Steder. Hele Fiskeriet fra Holmslands Klit udgør nu kun mellem 50—60,000 Kr. aarligt, hvilket er et langt ringere Udbytte, end der vilde kunne opnaas ved en mere intensiv Drift af Fiskeriet, saaledes som ved Harboøre, Thyborøn og Agger. Alene ved Harboøre er Indtægten af Fiskeriet i de sidste 10 Aar steget fra 41,216 Kr. til 98,891 Kr.“ Og han nævner sluttelig, at „Betydningen af at faa udført et Forsøg paa at tilvejebringe gunstigere Forhold for Fiskeriet paa dette Sted er saa stor, at det kan anbefa-